

För en veterinär handlar det inte bara om att hjälpa sjuka och skadade djur. Ofta behöver djurägaren en hel del stöd och hjälp även den, skriver LT:s nya krönikör Anna Pamuk.

FOTO: INGVAR KARMHED / TT ARKIV

Prostatapratet på macken är beviset på en nöjd kund

Det är en sen eftermiddag och den sista patienten är hemskickad från Fjällveterinären i Strömsund. Jag och hundarna lämnar arbetsdagen för en välförtjänt skogspromenad. Väl i bilen ser jag att jag måste tanka för att vi ska kunna ta oss någonstans. Det är för årstiden mycket folk på macken och med tankarna långt borta ställer jag mig i kö för att betala. Plötsligt knackar en äldre man med bister uppsyn mig på axeln och säger högt:

”Hör du du – prostatan är jättebra.”

”Då är allt som det ska då”, säger jag och ler mot honom.

Flera i kön tittar bort och skrattar. En kvinna som inte är från byn stirrar chockad på mig.

”Jo – jag är veterinär”, säger jag utan att veta om det övertygade henne om att det hon just hört var en helt normal konversation.

Jag har spenderat större delen av mitt tjugooåriga veterinärliv i Jämtland. Kärleken till naturen och livet här har vuxit sig stark och jag är stolt över att arbeta som veterinär precis just här. Att vara veterinär är för de flesta av oss inte bara ett arbete utan också ett kall. Det handlar om den grundläggande känslan att kunna hjälpa djur när de så behöver men också om att kunna hjälpa djurägare att på bästa sätt ta hand om sina djur. Det är stundtals svårt, ofta givande, lite frustrerande, totalt utmattande, ibland enkelt, helt enkelt fantastiskt, tyvärr ibland hopplöst, kanske mirakulöst och de allra flesta dagar alldeles – alldeles underbart.

Jag har i min veterinärvardag förmånen att

Det handlar inte bara om att som veterinär förebygga skada och sjukdom eller att hjälpa ett akut sjukt eller skadat djur. Det handlar så ofta om att möta och ta hand om våra djurägare.

arbeta nära både människor och djur och aldrig vet jag hur arbetsdagen ska börja eller sluta. Det är klart att det finns en plan men plötsligt ska taxen Bella valpa och något är fel, hamiltonstövaren Veiron kissar blod och jämthunden Nisse har fått en pinne i tassens.

Det handlar inte bara om att som veterinär förebygga skada och sjukdom eller att hjälpa ett akut sjukt eller skadat djur. Det handlar så ofta om att möta och ta hand om våra djurägare. Ett samtal, en nybrygd kopp kaffe, en kram när det behövs. Ibland är det tyst. Ibland är det skratt. Ibland är det för mycket känslor. Oavsett situation är jag tacksam för att möta så många fantastiska djurägare och få förtroendet att ta hand om och hjälpa deras djur. Så just därför värmer det lite extra i hjärtat när en djurägare på den lokala macken visar sin tacksamhet tillbaka och säger att prostatan fungerar som den ska efter behandlingen.

Då är ju allt precis som det ska vara säger veterinären.

Fotnot: Anna Pamuk är veterinär och ny krönikör här i Länstidningen. Hon skriver om livet som veterinär och de sjukdomar och skador som våra djur ådrar sig.

Anna Pamuk

redaktionen@tz.se

